

CORTEX ramulorum interior et arboris junioris (fuscus, tenuis, tenax). Majo mense colligendus.

Q. Rami tenelli mucilagine abundant; sed coctus et in extractum densatus succus manifeste adstrictorius est, et sulphatem ferri e fusco nigrescenti colore præcipitat. VAUQUELIN in arboribus vetustis substantiam invenit peculiarem, *Ulinum* dictam, quam BRACONNOT ex aquarum mineralium mucilagine obtinuit. Sapor corticis subamarus, adstringens; odor nullus.

V. Adstringens; roborans; diuretica.

U. Nuperrime facta experimenta docuerunt Ulmum campestem vices sarsaparillæ haud inepte gerere posse. Suasor igitur sum, ut decoctum ejus, ad modum inter formulas indicatum, in cutis fœditatibus, uti psora, tineæ, herpetibus, lepra lubentius præcipiatur; per idem decoctum extrinsecus admotum eruptio est oppugnanda. LETTSOM corticis efficaciam in illa etiam lepræ specie, quæ a SAUVAGESIO ichthyosis dicta est, laudibus effert. Ab aliis laudatur parimodo in ulceribus, arthrodynia, imprimis podagra, dysenteria, diarrhœa, hydrope et febribus intermittentibus.

VACCINIUM OXYCOCCOS.

OXYCOCCUS EUROPEUS. PERS.

Брусничникъ журавлиный; Клюква; Журавлина.

Suffrutex in locis udis Rossiaë septentrionalis crescens; foliis semper virentibus, integerrimis, revolutis, ovatis; caulibus repentibus, filiformibus, nudis. Cl. Octandr. O. Monogyn. O. N. Ericææ. *Usuales sunt:*

VACCÆ RECENTES (*Клюква*); frigore tactæ rubropurpureæ, magnitudine pisi majoris, globosæ, undique glabræ. **SUCCUS** EARUNDEM.

Q. Sapor acido-stypticus; adustarum gelu baccarum acido-gratus; odor nullus.

V. Refrigerans; subadstringens; antiscorbutica; antiseptica.

U. Roob earum in febrientium usum, aqua dilutum, pro potu exhiberi potest, et imprimis in biliosis, putridis sic dietis febribus, nec non in scorbuto. Succus baccarum in vicem succi citri medicæ adhibetur, ubi potione ordinaria acidula opus est. Baccæ saccharo conditæ in Ruthenorum et Suecorum culinis notissimæ.

D. Succu uncie duæ eum aquæ libra, addito sacchari tantillo, propinantur.

VALERIANA OFFICINALIS.

Булдырьянъ аптечный; Маунъ; Земляной ладонъ.

Planta calyce nullo, corolla monopetala, basi hinc gibba supera, semen unum, floribus triandris, foliis omnibus pinnatis, in partis plerumque depressis ac humidis crescens; efficacior in montosis, siccis, foliis angustioribus, fere laciniatis, caule humiliori, odoris gravioris. Cultura mutatur. Cl. Triandr. O. Monogyn. O. N. Valerianæ. *Usualis est:*

RADIX fibrillata, fibrillis subfuscis, tenuibus, hirtis, tenacibus, rhyzomate cylindrico, extrinsecus fusca, intus alba, ante anthesin ineunte vere evellenda, et a squalore liberata atque siccata, in vase vitreo probe clauso, in loco sicco ac frigido servanda, quum efficax remedii principium volatile ac fugax sit. Pulvis diutius servatus iners fit. Hujus loco Rusci aculeati radicem usurpari monuit **Sylvius**, sciteque innuit, maleficium facillime detegi eo, quod hæc dura sit frangi- que contumax, et sine ulla odoris gratia. Eupatorii Cannabini radicem pro Valeriana venundari, aliorum

est monitum. Neque cum radice Valerianæ Phu, longiori, majori, fibrosiori, ingrati debiliorisque saporis, aut Dioicæ, inertis, fibris tenuioribus, albiori odorisque debilioris, confundenda. Valerianæ offic. radix crassior, minus fibrillata, magis lignea, fragilis, cinereo-castanei coloris, prorsus rejicienda. Ranunculorum quædam species, ut Ranunculus bulbosus, — repens, — polyanthemus, radicibus Valerianæ a rhizotomis, qui mercibus adulterandis intenti sunt, magna copia admiscuntur, ægre distinguendæ, etiamsi acerrimæ, odorem tamen Valerianæ nequiter simulantes. MITTERMAYER fibras Veratri albi et Hellebori nigri Valerianæ radici intermistas vidit. Valerianam præterea felibus valde gratam notandum, hinc eorum lotio sæpius esse inquinatam, quæ odore peculiari probe est discernenda, ne planta corrupta in usum vocetur.

Q. Odor recentis gravis, hircum redolens, aliquantulum nauseosus; sapor amaricans, acriculus, ingratus; siccatae radicis odor et sapor fere intensiores. Secundum analysin a TROMMSDORFF nuper (a. 1834) institutam, partes ejus constitutivæ sunt: extractivum peculiare (in aqua et spiritu vini solubile, minime vero in alcohole absoluto et æthere); extractivum flavo tingens; resina balsamica odoris ingrati; *acidum Valerianicum* (liquidum oleosum, odoris ingrati, saporis admodum acidi, acris, in aqua et alcohole solubile, basis junctum salia constituens); oleum æthereum (e sex unciiis radicis scrupulos quatuor obtinuit); præterea mucus; valerianas potassæ; sulphas et phosphas calcariae; siliacea et ligninum.

V. Excitans; nervina; antispasmodica; arteriarum pulsus et cutis functionem intendens; menagoga; anthelminthica. Majoribus dosibus, ægris debiliori ner-

vorum systemate præditis, anxietatem, vomitum et alvi profluvium causans.

U. In omnibus febrium adynamicarum formis, et præcipue in typho, seu mere nervosus sit, seu in humorum putredinem nitatur (additis acidis mineralibus), seu biliosa vel pituitosa complicatione stipetur, seu variolis, morbillis, petechiis etc. comitetur, seu tandem statum paralyticum vel spasticum prodat, pulsu parvo, spasmodico, inæquali, respiratione difficili, siccitate, algore et pallore cutis, ariditate ac tremore linguæ et delirio tacito comitatum, magnæ est efficacisë. In febribus intermittentibus sub statu spastico laudatur. Verminantibus **Cel. Störk** omni cum successu **Valerianam** porrexit, in chronicis tamen hujus indolis morbis eadem, ut anthelminthicis additamentum, est aptior, vel etiam amaris, asthenia majoris gradus urgente. Celebritatem nacta est **Valeriana** in variis nervorum turbis, imprimis vero in epilepsia, catalepsi, trismo, enterodynia spasmodica, vel sola per se, vel conjunctim cum aliis excitantibus volatilibus aut tonicis remediis, uti camphora, moscho, assa foetida, cinchona etc. In hypochondriasi et hysteria, nec minus in variis adfectionibus nervorum dolorificis, utilis extitit; sic in hemi-**crania**, dosi largiori et repetita sumpta, a **FORDYCE** habetur efficacissima, ipse enim a quadrienni malo eadem liberatus fuit. Radix masticata, et extrinsecus applicata, visum acuere dicitur (**BOËRHAAVE**).

D. Forma pulveris a scrupulo ad drachmam, bis aut ter in die. Extractum datur a scrupulo dimidio ad duos. Tinctura simplex propinatur a guttis 30 ad 60; **T. ætherea** a 20 ad 30; **T. ammoniata** a 15 ad 20 guttas, ter quaterve in die. Infusum paratur e drachmis

duabus, vel uncia dimidia, et colatura unciarum sex cochleatim omni bichorio exhibetur.

VERATRUM ALBUM.

HELLEBORUS ALBUS.

Чемерица бѣлая.

Planta Græciæ, Italiæ, Austriæ, Helvetiæ, Rutheniæ australis ac Siberiæ incola. Cl. Polygamia. O. Monœcia. O. N. Melanthaceæ. Colchiaceæ. Perennis. *Usualis est:*

RADIX fibrosa, conico-cylindrica, extrinsecus fusca, intus coloris albidii. Radix Veratri Lobeliani non fraude, sed ignorantia eidem sæpe subrogatur.

Q. Odor præsertim sub trituratione nauseosus est, et sternutamenta movet; sapor acris, urens, intense amarus. Partes radicis constitutivæ sunt: clainum; steatinum; acidum peculiare (illi, quod in sabadilla reperitur, plane simile); gummi; amyllum; subgallas veratriæ; principium tingens flavum et ligninum. *Veratria*, substantia peculiaris alcalina, in Veratro albo, Sabadilla aliisque Colchiaceis a PELLETIER, CAVENTOU et MEISNER detecta, ab iisdem Veratrinum, Sabadillinum, Colchicinum nominata, pulverem sistit album, inodorum, saporis acris, urentis, hand amari; ore sumptum salivationem movet copiosam et acrimoniæ sensum excitat per horas, imo per dies durantem; parum in aqua frigida, lubentius in fervida (1000 partibus ejusdem acrimoniam impertitur insignem), facilius in æthere, facillime autem in alcohole solvitur; omnibus quoque acidis vegetabilibus excipitur, salia constituendo.

V. Venenata; irritans; sternutatoria; drastico-cathartica; anthelminthica; pediculos necans. Majori dosi ingesta, ardorem faucium, gastritidem, vomitus vehemen-

tes, cardialgiam, dolores intestinorum lancinantes, gangrænam, in mortem abituram adfert. Antidota habentur: infusum coffeæ aut gallarum, nec non alia tannino scatentia, uti etiam lac.

U. Adhibetur in morbis psychicis, nec non in epilepsia, rabie hydrophoba, asthmate, hydrope, podagra. Extrinsecus usurpatur in tinea capitis, psora, herpete exulcerato et crustaceo, phthiriasi. Ad pediculos necandos et curandum herpetem rebellem suadetur unguentum ex uncia radicis, adipis suillæ unciis quatuor et tincturæ citri semidrachma. *Veratria*, acerrimis vegetabilibus adnumeratur venenis, exigua quippe data dosi gravia ciet symptomata; hinc cautissime in usum vocanda. Commendatur vel pilularum forma $\frac{1}{12}$ ad $\frac{1}{12}$ grani partem pro dosi, vel tincturæ (ex *Veratriæ* grani quatuor et alcoholis purissimi uncia, 10—15—20 guttæ pro dosi), vel tandem solutionis (ex sulphatis *veratriæ* grano et aquæ destillatæ unciis duabus), quæ inelytæ illius *Aquæ medicatæ Hussonii* (ex tincturæ vinosæ *Veratri* albi partibus tribus et tincturæ opii crocatæ parte constantis) vices optime supplere, asseritur. Unguentum, ex *Veratriæ* gr. quatuor cum adipis uncia, rheumatismo chronico, ascitæ et arthritidi accomodum est.

D. Radix *Veratri* albi exhibetur forma pulveris aut pilularum a grano ad duos, caute dosin augendo, bis aut ter in die. Infusum paratur ex scrupulo cum sex unciis aquæ, ejus dimidia pars partitis dosibus per diem sumenda est. Pro sternutamento in amaurosi grana duo cum granis decem glycyrrhizæ ad noctem naribus attrahuntur. *Veratriæ* nonnisi duodecimam grani partem pro dosi exhibere licet.

VERATRUM SABADILLA.

HELONIAS SABADILLA.

Челмеризникъ сибирскій.

Planta Mexicana. Cl. et O. præcedentis. *Usualis sunt:*

SEMINA, capsulis oblongo-acutis, nigris, membranaceis tecta.

Q. Saporis amari, acris; odoris expertia. Secundum PELLETIER et CAVENTOU continent gallatem veratriæ; acidum peculiare, ab ipsis *Cevadicum* nominatum; elainum; steatinum; ceram; materiam flavo tingentem; gummi et ligninum.

V. Venenifera; drastico-cathartica; phthiroctona.

U. Ob nimis violentam remedii vim, usus internus vix est admittendus; præstat in iis casibus, ubi olim commendata fuere semina hæc, remedia pari virtute pollentia, sed non tam periculi plena adhibere. Extrinsecus forma unguenti (ex drachma seminum pulveratorum et uncia adipis), vel pulveris instar, necandis pediculis idonea sunt; cavendum tamen, ne partibus exulceratis admoveantur, quo gravia orta fuisse mala feruntur.

VERONICA BECCABUNGA.

Вероника ружеиная.

In fossis, locis humidis et scaturiginosis, nec non ad fontium latera, et in rivulis, qui per hyemem raro congelant, copiosa. Cl. Diandr. O. Monogyn. O. N. Scrofulariaceæ. Veronicæ. *Usualis est:*

HERBA RECENS, glabra, succulenta, caule repente, tereti, simplici, vel subramoso; foliis ovatis, planis, subcarnosis, obtusis, serratis, dilute virentibus; floribus racemosis lateralibus, racemis obpositis, bracteis lateralibus.

Q. Odor contusorum foliorum debilis; sapor amaricans, stypticus, acriculus.

V. Antiscorbutica.

U. Succum e *Veronica Beccabunga* expressum, contra scorbutum valere **HOFFMANN** adseverat, ejus uncias duas ad quatuor, in connubio seri lactis epotari, etiam **CHOMEL** suadet; nec inepte cum succo cochleariæ officinalis, vel alterius antiscorbutici efficacioris commiscetur. Extrinsecus ulceribus scorbuticis cum successu admovebatur.

VIOLA TRICOLOR.

JACEA.

Трехцвѣтная фиалка; Анютины глазки.

Planta caule flexibili, triquetro, diffuso, foliis inferioribus rotundato-ovatis, superioribus ovato-oblongis, obtuse dentatis, stipulis pinnatifidis, calyce pentaphyllo, corolla pentapetala, irregulari. Occurrit in pratis et hortis; floret ab Aprili ad Augustum. **Cl.** Pentandr.

O. Monogyn. **O. N.** Violaceæ. *Usualis est:*

HERBA.

Q. Tota planta odoris fere expers; flaccescens vero, vel paulum contrita, odorem nuclei mali persici spargit; sapore est ex dulci amariusculo, mucilaginoso, cum acrimoniæ vestigiis. Partes constitutivæ sunt: oleum æthereum paucum, acre; principium flavo tingens et multa gelatina vegetabilis. *Violinum*, a **BOULLAY** detectum, principium est peculiare, acerrimum, in alcohole et aqua ægre solubile, minime vero in æthere et oleis, quod teste **ORFILA** dosi nonnullorum granorum lethiferum prodit effectum.

V. Stimulans; in membranas mucosas et systema lymphaticum agens; functionem cutis et renum pro-

movens. Largius porrecta nauseam, vomitum et diarrhoeam provocat.

U. Experimentis plurimis constat, in variis morbis cutaneis chronicis, puta: tinea capitis, crusta lactea, scabie, herpete aliisque, herbam *Violæ tricoloris* utilissimam esse; sic etiam adversus scrofulas, indurationes glandularum, otorrhoeam, lippitudinem, cum successu adhibita fuit, aliquando conjunctim cum bidente tripartita, tussilagine farfara aut dulcamara. Extrinsecus ulceribus scrofulosis, atonicis, apta esse dicitur.

D. Forma pulveris adulto grana 10 — 20 — 30 ter quaterve in die propinantur. Infusum paratur ex drachmis duabus aut tribus, cum libra aquæ vel lactis, cujus dimidium mane, reliquum vesperi sumitur. Succus recens expressus a drachma ad duas efficax esse fertur.

ZINGIBER OFFICINALE.

AMMOMUM ZINGIBER.

Имбирь бѣлый.

Planta perennis, olim tantum in India Orientali obvia, nunc vero in America et præcipue in insulis Antillanis copiosa; in Jamaica frequentissime colitur et spontanea est. Zingiber Indiæ Orientalis, ad littora Malabariæ crescens, aliis præfertur. Cl. Monandr. O. Monogyn. O. N. Scitamineæ. *Usuale est:*

RHIZOMA (*Radix Zingiberis*), ramosum, nodosum, compressum, rugosum, ponderosum, extrinsecus e flavo-cinereum, intus album, maculis lutescentibus, subresinosis, fracturæ subfibrillosæ. In usum medicum præ cæteris ducendum est Zingiber album, seu Jamaicense, quod decortiatum, in umbra leni calore siccatur. Zingiber commune, seu vulgare, rhizoma est cortice